

VYUŽÍVÁNÍ PROJEKTŮ STÁTŮ — ÚČASTNÍKŮ VARŠAVSKÉ SMLOUVY

Podle závěrů z porady představitelů armád států — účastníků Varšavské smlouvy k otázkám mechanizace a automatizace velení vojskům v roce 1970 a na základě získaných poznatků ze spojeneckých cvičení „ODRA—NYSA“ 1969 v PLR a „Bratrství ve zbraní“ v roce 1970 v NDR byly v měsíci červnu 1971 v Drážďanech vyměněny zpracované a ověřené programy pro polní systém velení.

Cílem této výměny bylo osvojení zpracovaných programů a jejich rychlé zavádění v jednotlivých národních armádách. Programy byly předávány na samočinném počítači MINSK 22 a MINSK 32. Výměna programů byla uskutečněna v jednotném programovacím jazyku a úlohy byly zpracovány podle jednotlivých pravidel ke zpracování operačně taktických úloh.

Předané programy rozšířily počet zpracovaných projektů v jednotlivých armádách a podstatnou měrou, pokud nejsou plně využity, napomáhají ke zpracování obdobných projektů.

Při předávání projektů byly získány poznatky, které je vhodné aplikovat v naší armádě.

U projektů zpracovaných v Sovětské armádě, mají projekty trvalé označení, jako u nás např. předpisy, všechny projekty, které se používají na zkušebních cvičeních jsou předmětem výuky i na vysokých školách. Tím je získán potřebný předstih a důstojníci, kteří vycházejí z vysokých škol mají základní informace o potřebách a možnostech prostředků mechanizace a automatizace.

Projekty PLA a NLA NDR se zpracovávají obvykle v několika verzích podle typů jednotlivých samočinných počítačů a

většinou mají výstup na širokou řádkovou rychlotiskárnu (formát A3) vzhledem k možnostem využití zařízení KACENEC. [Pozn. KACENEC — přístroj k přenosu utajených dat s rychlostí 600—1200 bd se současným šifrováním a dešifrováním. Spolehlivost 10⁻⁹. Výstup na širokou řádkovou rychlotiskárnu].

Podle získaných informací na této mezinárodní výměně programů přechází se v některých armádách ke zpracování systémových úloh využívajících společného informačního masívu (SA, PLA, NLA NDR a ČSLA).

Při zpracování těchto úloh se sleduje:

- zamezení duplicitnímu nebo někdy i vícenásobné přípravě zpracování a zavádění vstupních údajů

- časové zefektivnění cyklu výpočtu jednotlivých operačně taktických úloh

- snížení počtu přenášených znaků přenosovými zařízeními a tím i snížení pravděpodobnosti chyb při přenosech

- systémem těchto úloh docílit zachování priority zpracování jednotlivých úloh podle metodiky práce příslušného štábu.

Při zpracování systémových úloh ukládání informací se používá formalizovaná dokumentace, rovněž tak veškeré změny informací v paměti SP se uskutečňují pomocí formalizované dokumentace. Zavedení těchto systémových úloh umožňuje efektivní využití všech zařazených programů, zahrnutí co nejkvalitnějších podkladů pro rozhodování při současně minimalizaci rozsahu aktuálních vstupních dat a spotřeby strojového času.

Systém úloh představuje vytvoření jednotné banky informací o stavech a situaci živé síly a bojové techniky vlastních vojsk i vojsk protivníka.

Informace v těchto systémových úlohách jsou účelně uspořádány tak, aby byla minimalizována doba potřebná k jejich nalezení a případné změně. Hierarchická konstrukce těchto systémových úloh umožňuje, kromě splnění tohoto požadavku, získat ještě informace při různých rozlišovací úrovni.

Těžiště při zpracování systémových úloh je většinou položeno na automatizaci vrcholové soustavy ukládání, zpracování a výdeje informací na stupni armáda nebo vyšší svaz. Výsledné sestavy jsou určeny zvláště pro potřeby velitele, náčelníka štábu a operačního oddělení armády. Úlohy se v jednotlivých armádách podle uskutečněných dohodů řeší po jednotlivých podsystémech jako vševoj- skový, RVD, PVO a týlový v oblastech plánování, rozhodování a použití jaderných zbraní a ochrany proti zbraním hromadného ničení.

Kromě předávaných programů byly na této poradě předány zkušenosti jednotlivých armád v jednotlivých racionalizačních úsecích jako:

- problémy jednotné metodiky práce náčelníků štábů
- problémy jednotné dokumentace polních štábů
- jednotný systém toku informací v polních štábech
- technické řešení a vybavení pracovních velitelů a štábů potřebnou technikou.

Mezinárodní výměna programů za přímé účasti řešitelů se osvědčila jako účinný koordinační prostředek. Těžiště spolupráce bylo ve spolupráci přímých řešitelů za podmínky, že bylo zajištěno obsahové a metodické řízení v jednotlivých oblastech jako oblast vševojskového operačního plánování, oblast operačního plánování RVD, oblast operačního plánování úloh PVO a oblast týlového zabezpečení.

Cíl stanovený pro instruktáž — praktické osvojení programů pro samočinný počítač MINSK 22 a MINSK 32 — byl splněn. Na instruktáži všichni příslušníci ochotně objasňovali různé problémy z předávaných programů. Mezinárodní výměna programů přispěla k upevnění přátelství s ostatními příslušníky armád států — účastníků Varšavské smlouvy v praxi.